

[Grethe Philip.]

blev læst og brugt — eller ikke brugt, må vi vel nærmere sige — så jeg tror, der må gøres betydelig mere. Det er ikke nok, at børneværnsmedlemmerne får et stykke papir at læse på; de må kaldes ind til nogle kursus, de må have lejlighed til at få disse spørgsmål drøftet igennem, og forhåbentlig får man dem givet en virkelig positiv indstilling over for disse ting, som jeg ligesom socialministeren finder meget vigtige.

Må jeg til sidst blot takke for socialministerens tilsagn om at ville se nærmere på spørgsmålet om eventuel juridisk bistand til forældrene i børneværnsager.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Astrid Skjoldbo: Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til et udvalg på 17 medlemmer.

Uden forhandling eller afstemning vedtoges dette forslag.

Den sidste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til folketingsbeslutning om ophævelse af grundstigningsskylden [af Gottschalck-Hansen, Axel Kristensen m. fl.].

(Forslaget til folketingsbeslutning (nr. VI) findes i tillæg A. sp. 613, fremsættelsen i tidenden sp. 1878).

Sagen sattes til forhandling.

Finansministeren (Poul Hansen): Regeringen deler den opfattelse, at der knytter sig urimelige virkninger — og virkninger, der opfattes som urimelige — til den nuværende lovgivning om grundstigningsskyld; den kan dog ikke af den grund anbefale det foreliggende forslag til folketingsbeslutning. Jeg skal vende tilbage til spørgsmålet om, hvad der efter regeringens opfattelse bør foretages, og jeg skal til indledning gøre nogle bemærkninger til det forslag, vi behandler i dag.

Det kan naturligvis ikke nægtes, at en

fuldstændig ophævelse af grundstigningsskylden er en radikal og effektiv måde til at bekæmpe de urimeligheder og skævheder, man mener at kunne påvise ved de nuværende regler om grundstigningsskyld. Det er imidlertid et spørgsmål, som bør nærmere undersøges, om der ikke ved den foreslåede fremgangsmåde opstår nye urimeligheder, ligesom holdbarheden af de argumenter, hvormed oppositionen begrunder sit forslag, også bør nærmere undersøges. Det kan der formodentlig blive lejlighed til under den udvalgsbehandling, som forslagsstillerne allerede har udtrykt ønske om, og jeg skal derfor kun rent foreløbigt og eksempelvis anføre følgende:

Det hævdes ganske vist af forslagsstillerne, at grundstigningsskylden ikke har indflydelse på salgsprisen for en ejendom, men at grundstigningsskylden må bæres af køberen som en ekstra byrde. Jeg skal ikke bestride, at det kan have forholdt sig sådan i mange tilfælde, navnlig hvor grundstigningsskylden har været af forholdsvis underordnet omfang. Men meget tyder på, at der nu ved ejendomshandler i stigende omfang tages hensyn til grundstigningsskylden, og dette betyder, at vi ved en ophævelse af den giver de nuværende ejere mulighed for ved salg at opnå en højere pris, end det ellers ville have været tilfældet.

Hvis de pågældende ejere i sin tid selv har fået kompensation for grundstigningsskylden ved købesummens fastsættelse og måske endda har opnået en regulering af vederlaget til sælgeren efter lovens § 64, kan en fuldstændig ophævelse føles som en uretfærdighed i forhold til de tidligere ejere. Der opstår altså ved gennemførelsen af dette forslag på denne måde en ny urimelighed.

Selv om provenuet af grundstigningsskylden målt med de samlede offentlige indtægter er af en beskedent størrelsesorden, er det dog så stort, at man ikke uden videre kan se bort fra det. Det vil både for staten og kommunerne være nødvendigt i tilfælde af en ophævelse af den nuværende grundstigningsskyld at skaffe sig erstatning gennem andre offentlige skatter eller afgifter, som vel i så fald må bæres også af dem, der i dag enten slet ikke betaler grundstigningsskyld eller kun betaler det i meget ringe omfang. Der vil altså for mange